

[Peter Larsen.]

såkalde tvungne sygelønsordning, og jeg kan bemærke, ligesom jeg gjorde ved første behandling, at det så betyder, at den enhedsordning, man har lagt så overmåde megen vægt på, nu bliver gennemhullet. Det vil altså sige, at man på dette område følger kommissionsbetænkningen vedrørende sygelønsordning og dagpengeordning i det hele taget, og derfor kunne der være grund til også at knytte nogle kommentarer til kommissionens behandling af fortsættelsesygekassernes stilling med hensyn til sygelønsordningen.

Kommissionen var jo inde på dette problem, men det gik desværre sådan ved behandlingen af sygeforsikringsloven her i Folketinget, at der ikke viste sig nogen mulighed for at give fortsættelsesygekasserne adgang til at administrere sygelønsordningen. Det var derfor helt naturligt for mit parti i forbindelse med behandlingen af lovforslaget om Statsbanepersonalets Sygekasse i udvalget at prøve på at give fortsættelsesygekasserne den samme ret, som man nu om føje tid giver Statsbanepersonalets Sygekasse vedrørende sygelønsordningen, for hvis man gjorde det, ville man give fortsættelsesygekasserne en fair chance for at klare sig. Vi oplever netop i denne tid, hvordan der sker et stort frafald fra disse kasser, navnlig fordi sygelønsordningen ikke gælder for fortsættelsesygekassemedlemmerne.

Det var vort indtryk, at vi kunne forlade udvalgsrådet med visse forhåbninger om, at man inden for det radikale venstre ville overveje sagen igen og eventuelt komme til et andet resultat. Det radikale partis nye ordfører, det ærede medlem fru Grethe Philip, lovede at gå til partiet og få det til at overveje sagen endnu en gang, men vi har ikke fået noget svar, og derfor vil vi gerne her ved andenbehandlingen efterlyse et svar fra det radikale parti. Hvad går partiets svar ud på? Betyder den tavshed, som man hidtil har omgærdet sagen med, at det radikale venstre stadig følger den højtærede socialminister i hans indstilling, at fortsættelsesygekasserne ikke skal have denne adgang? Jeg synes, der er grund til nu, da vi er nået ind i april måned og den nye sygekasselov er trådt i kraft, at få sagen klarlagt. Jeg lagde mærke til,

at det ærede medlem hr. Baunsgaard ved første behandling sagde, at man ikke ville ændre ved en lov, før den var trådt i kraft. Nu er loven altså trådt i kraft, og vi kan begynde at se virkningerne, se resultatet af den nye sygeforsikringslov, og dette resultat viser jo, at der sker et væsentligt frafald på grund af denne sygelønsordning. Derfor er det af stor interesse for os, hvis der skal være politisk mulighed for ændringer i den store lov, nu i den 12. time at få klarhed over, om det radikale parti har skiftet standpunkt eller man stadig har det synspunkt, man gav udtryk for sidste år.

Det er på denne baggrund, at vi — som det fremgår af betænkningen — har henstillet til den højtærede minister at fremsætte ændringsforslag til sygeforsikringsloven, der gør det muligt for fortsættelsesygekasserne på linje med Statsbanepersonalets Sygekasse at administrere sygelønsordningen. Mit spørgsmål til det radikale parti skal da være, om man er enig i, at der rettes en sådan henstilling til den højtærede minister. Jeg synes, det vil være meget nyttigt at få skabt klarhed over disse forhold.

Vi oplever i denne tid en sjælden stor interesse for sygekassesagen i al almindelighed. Den optager sindene stærkt netop i disse dage, da folk er meget søgende, meget usikre over for det, der skal ske, og i virkeligheden på mange områder står famlende med hensyn til, hvilken forsikringsform de skal vælge. Jeg medgiver gerne disse menesker, at det er svært, når den vejledning, de har fået, er behæftet med adskillige mangler og adskillige fejl.

Jeg omtalte ved første behandling den pjece, som sygekasserne har udsendt — den skal jeg ikke her komme nærmere ind på — men vi har siden da set, at forskellige blade har forsøgt at klarlægge forskellen mellem de forskellige forsikringsformer, og jeg må sige, at i mange af de artikler, jeg har læst, er det gjort med mere eller mindre held.

I hvert fald er der en artikel i dagbladet Politiken, som jeg føler trang til at omtale ved denne lejlighed, idet dette blad i forbindelse med en opstilling over de forskellige former for hjælp, ydet henholdsvis til medlemmer af B-afdelingerne og til medlemmer af fortsættelsesygekasserne, har gjort sig